HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

7 aprilie 2011 *

În cauza T-84/08,

Intesa Sanpaolo SpA, cu sediul în Torino (Italia), reprezentată de A. Perani și de P. Pozzi, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul D. Botis, în calitate de agent,

pârât,

* Limba de procedură: engleza.

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal, fiind

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, cu sediul în Düsseldorf (Germania), reprezentată de R. Kaase, J-C. Plate și M. Berger, avocați,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 decembrie 2007 (cauza R 138/2006-4) privind o procedură de opoziție între MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG și Intesa Sanpaolo SpA,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul O. Czúcz, președinte, doamna I. Labucka și domnul K. O'Higgins (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 februarie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 9 iunie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 30 mai 2008,

în urma ședinței din 21 septembrie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 21 martie 2003, reclamanta, Intesa Sanpaolo SpA, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal COMIT.

3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea sunt în special din clasele 16, 35, 36, 41 și 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 16: „Hârtie, carton și produse din aceste materiale, neincluse în alte clase; gravuri; tipărituri; articole de legătorie; fotografii; papetărie; adezivi pentru papetărie sau menaj; materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase); caractere tipografice; forme de tipar”;

— clasa 35: „Publicitate; conducerea și administrarea afacerilor; lucrări de birou”;

— clasa 36: „Asigurări; afaceri financiare, monetare, imobiliare”;

— clasa 41: „Educație; instruire; divertisment; activități sportive și de divertisment”;

— clasa 42: „Servicii în domeniile științei și tehnologiei ca și cercetarea și proiectarea aferente; analiză și cercetare industrială; proiectare și dezvoltare hardware și software; servicii juridice”.

4 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 80/2003 din 3 noiembrie 2003.

5 La 29 ianuarie 2004, predecesorul în drepturi al intervenientei, MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate, susținând că există un risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009].

6 Opoziția s-a întemeiat pe marca figurativă înregistrată în Germania sub nr. 39920459, reprodusă în continuare:

7 Produsele și serviciile acoperite de marca anterioară pe care s-a întemeiat opoziția sunt din clasele 9, 16, 35, 36, 41 și 42 și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 9: „Aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii; suporturi magnetice de înregistrare, discuri acustice”;

— clasa 16: „Hârtie, carton și produse din aceste materiale, incluse în clasa 16; tipărituri; articole de legătorie; fotografii; papetărie; adezivi pentru papetărie sau menaj; materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj incluse în clasa 16; cărți de joc; litere tipografice; forme de tipar”;

— clasa 35: „Publicitate; conducere; administrarea afacerilor; servicii de birou”;

— clasa 36: „Servicii de asigurări; servicii financiare; tranzacții monetare; servicii imobiliare”;

— clasa 41: „Educație; instruire; divertisment; activități sportive și culturale”;

— clasa 42: „Planificare de proiecte tehnice, planificare de construcții; consiliere în domeniul construcțiilor; toate serviciile, cu excepția celor legate de domeniul utilajelor și al mașinilor-unelte”.

8 Prin decizia din 12 ianuarie 2006, divizia de opoziție a admis în parte opoziția, respingând cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru produsele din clasa 16 întrucât exista, referitor la acestea din urmă, un risc de confuzie pe teritoriul german.

9 La 20 ianuarie 2006, intervenienta a formulat o cale de atac la OAPI împotriva deciziei diviziei de opoziție, întrucât i s-a respins opoziția pentru serviciile din clasele 35, 36, 41 și 42. În observațiile formulate ca răspuns în calea de atac, reclamanta a solicitat reformarea acestei decizii întrucât s-a admis opoziția pentru produsele din clasa 16.

10 Prin decizia din 19 decembrie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a patra de recurs a considerat drept fondată calea de atac și a respins cererea de înregistrare mărcii comunitare pentru toate serviciile solicitate. În opinia camerei de recurs, serviciile care trebuiau comparate sunt identice. În ceea ce privește cele două semne în discuție, camera a considerat că divizia de opoziție a subestimat gradul lor de similitudine fonetică. Aceasta a menționat că similitudinile vizuale și mai ales similitudinile fonetice dintre semnele în conflict sunt atât de mari încât consumatorii vor considera că serviciile furnizate sub marca solicitată aveau aceeași origine comercială precum cea a serviciilor identice protejate prin marca anterioară. În opinia camerei de recurs, atenția publicului relevant se îndreaptă mai curând asupra părții de început a cuvântului, care este identică în cazul celor două semne. În ceea ce privește cererea reclamantei de reformare a deciziei diviziei de opoziție, camera de recurs a respins-o ca inadmisibilă considerând că reprezintă o cale de atac distinctă de cea formulată de intervenientă în speță, posibilitate pe care Regulamentul nr. 40/94 nu o prevede.

Concluziile părților

11 În cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului:

— reformarea deciziei atacate;

— confirmarea deciziei diviziei de opoziție în măsura în care a admis cererea de înregistrare a mărcii solicitate pentru serviciile din clasele 35, 36, 41 și 42;

— reformarea deciziei diviziei de opoziție în măsura în care a respins înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 16;

— admiterea cererii de înregistrare a mărcii solicitate pentru toate produsele și serviciile din clasele 16, 35, 36, 41 și 42;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezentul proces, precum și a celor efectuate în procedura de opoziție și în calea de atac care s-au aflat pe rolul OAPI.

12 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— cu titlu subsidiar, în cazul în care primul motiv ar fi primit, reformarea deciziei atacate în ceea ce privește admisibilitatea „căii de atac subsidiare”;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată în cele două cazuri sau, cu titlu subsidiar, obligarea OAPI să suporte doar propriile cheltuieli, conform articolului 136 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

13 Intervenienta solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

14 În ședință, reclamanta a indicat că prin concluziile sale solicită doar anularea deciziei atacate și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate la Tribunal și în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI. Tribunalul a luat act de aceasta în procesul-verbal de ședință.

În drept

15 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive: primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale OAPI (JO L 28, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 221), cu modificările ulterioare, iar al doilea motiv, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96

16 În cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, reclamanta a formulat, în observațiile depuse ca răspuns în calea de atac, o acțiune prin care a solicitat camerei de recurs reformarea deciziei diviziei de opoziție în ceea ce privește produsele din clasa 16. Reclamanta consideră că în mod greșit camera de recurs a refuzat să examineze această „cale de atac subsidiară", încălcând articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96.

17 Reclamanta subliniază că, potrivit acestei dispoziții, pârâtul în procedura de pe rolul camerei de recurs are dreptul să formuleze o „cale de atac subsidiară". Un astfel de drept ar fi recunoscut de mai multe camere de recurs în temeiul dispoziției menționate. În ședință, reclamanta a precizat că are dreptul la o examinare din partea celor două organe ale OAPI și că, prin refuzul camerei de recurs de a examina „calea de atac subsidiară", dreptul respectiv a fost încălcat.

18 OAPI consideră că motivele formulate de camera de recurs cu privire la aplicabilitatea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96 sunt ambigue. În opinia OAPI, camera de recurs a intenționat să indice că o „cale de atac subsidiară" precum cea în speță este admisibilă numai dacă se referă la o problemă de drept sau de fapt care a fost deja invocată în calea de atac principală ori că o astfel de cale de atac nu este admisibilă atunci când aspectele invocate nu au legătură cu calea de atac principală și că pârâtul în procedura de pe rolul camerei de recurs ar fi putut formula o cale de atac independentă cu privire la aceste aspecte.

19 OAPI susține că această dispoziție trebuie aplicată în sens larg, fără restricțiile implicite introduse de camera de recurs în speță. Astfel, susținerile reclamantei ar fi întemeiate. Acest lucru nu ar însemna totuși că decizia atacată trebuie anulată, din moment ce motivarea sa acoperă și produsele avute în vedere în „calea de atac subsidiară".

20 În memoriul în răspuns, intervenienta apreciază că, în pofida posibilității prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96 de a formula o „cale de atac subsidiară", neexaminarea sa de către Camera a patra de recurs a OAPI nu are efect asupra aprecierii existenței riscului de confuzie în speță.

21 Cu titlu introductiv, trebuie subliniat că afirmația intervenientei făcută în ședință, potrivit căreia articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96 nu permite reclamantei în speță formularea niciunei cereri subsidiare în fața camerei de recurs, este inadmisibilă, întrucât nu privește motivele și argumentele dezvoltate memoriul în răspuns (a se vedea în acest sens Ordonanța Curții din 24 septembrie 2009, Alcon/OAPI și *Acri. Tec, C-481/08 P, nepublicată în Repertoriu, punctul 17).

22 Potrivit articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96:

„În procedurile *inter partes*, pârâtul poate formula, în răspunsul său, o concluzie privind anularea sau modificarea deciziei contestate cu privire la un aspect neprezentat la recurs [a se citi «în calea de atac»]. Respectivele concluzii încetează să aibă efect în cazul în care partea reclamantă întrerupe procedurile."

23 Din textul acestei dispoziții rezultă că, în procedura de pe rolul camerei de recurs, pârâtul își poate exercita, în observațiile sale, dreptul de a contesta decizia atacată. Simpla calitate de pârât îi permite, așadar, să conteste validitatea deciziei diviziei de opoziție, după cum a subliniat reclamanta în mod întemeiat. În plus, articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96 nu limitează acest drept la motivele deja invocate în calea de atac. Astfel, articolul menționat prevede că concluziile privesc un aspect neprezentat în calea de atac. Pe de altă parte, dispoziția menționată nu face nicio referire la faptul că pârâtul ar fi putut introduce el însuși o cale de atac împotriva deciziei atacate. Cele două căi de atac există pentru a contesta decizia de admitere a opoziției și de respingere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

24 În speță, ținând cont considerațiile care precedă, reclamanta avea dreptul, potrivit articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96, să conteste respingerea cererii de înregistrare a mărcii solicitate pentru produsele din clasa 16, iar camera de recurs a respins în mod neîntemeiat această cerere ca inadmisibilă.

25 Prin urmare, trebuie primit primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 216/96.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94

26 Reclamanta contestă existența unei similitudini între semnele în conflict, motiv pentru care nu ar exista niciun risc de confuzie în ceea ce privește serviciile vizate și, prin urmare, camera de recurs a anulat în mod eronat decizia diviziei de opoziție în această privință. Reclamanta face următoarele mențiuni:

— marca anterioară conține elemente figurative și colorate suplimentare care o deosebesc de semnul verbal COMIT;

— cele două semne sunt diferite și din punct de vedere fonetic, partea de final a cuvintelor fiind pronunțată diferit de consumatorii germani deoarece vocalele secundare („e” și „i”) sunt distincte una de cealaltă;

— cele două semne sunt diferite din punct de vedere conceptual; marca solicitată COMIT ar fi un cuvânt inventat care semnifică în italiană „comercial” și „italian”, în timp ce marca anterioară Comet, care înseamnă în engleză „cometă”, ar evoca cuvântul german „Komet”, care are aceeași semnificație;

— din cauza acestor diferențe, cele două semne sunt în ansamblu diferite; nu ar exista niciun risc de confuzie din partea publicului, nici în legătură cu produsele din clasa 16, nici în legătură cu serviciile din clasele 35, 36, 41 și 42, întrucât consumatorul mediu este considerat normal informat și suficient de atent și de avizat.

27 OAPI și intervenienta contestă argumentele reclamantei.

28 Potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, la opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când, din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie în percepția publicului de pe teritoriul în care este protejată marca anterioară. Riscul de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară.

29 Pe de altă parte, potrivit articolului 8 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009], mărci anterioare înseamnă mărcile înregistrate într-un stat membru, a căror dată de depunere este anterioară cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

30 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie risc de confuzie riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic. Din aceeași jurisprudență rezultă că riscul de confuzie trebuie apreciat în mod global, în funcție de percepția pe care o are publicul relevant asupra semnelor și a produselor sau serviciilor în discuție și ținând seama de toți factorii pertinenți din cauză, în special de interdependența dintre similitudinea semnelor și cea a produselor sau serviciilor desemnate [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2003, Laboratorios RTB/OAPI – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Rec., p. II-2821, punctele 30-33 și jurisprudența citată].

31 În temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, un risc de confuzie presupune în același timp o identitate sau o similitudine între mărcile în conflict, precum și o identitate sau o similitudine între produsele sau serviciile pe care le desemnează acestea. Aceste condiții sunt cumulative [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2009, Commercy/OAPI – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Rep., p. II-43, punctul 42 și jurisprudența citată].

32 Potrivit jurisprudenței, în cadrul aprecierii globale a riscului de confuzie, trebuie să se ia în considerare consumatorul mediu al categoriei de produse respective, normal informat și suficient de atent și de avizat. De asemenea, este necesar să se țină seama și de faptul că nivelul atenției consumatorului mediu poate varia în funcție de categoria de produse sau de servicii în cauză [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 13 februarie 2007, Mundipharma/OAPI – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Rep., p. II-449, punctul 42 și jurisprudența citată].

33 În speță, având în vedere faptul că serviciile în cauză sunt servicii oferite publicului larg și că marca anterioară este înregistrată în Germania, publicul țintă este

consumatorul mediu german. Acesta este considerat normal informat și suficient de atent și de avizat (Hotărârea Curții din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Rec., p. I-3819, punctul 26).

34 Potrivit deciziei atacate, serviciile în discuție din clasele 35, 36, 41 și 42 sunt identice. Este necesar să se constate că această concluzie este necontestată de părți.

Cu privire la compararea semnelor

35 Aprecierea globală a riscului de confuzie trebuie să se întemeieze, în ceea ce privește similitudinea vizuală, fonetică sau conceptuală dintre semnele în conflict, pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând cont în special de elementele lor distinctive și dominante. Percepția asupra mărcilor pe care o are consumatorul mediu al produselor sau al serviciilor în cauză joacă un rol determinant în aprecierea globală a riscului amintit. În această privință, consumatorul mediu percepe o marcă în mod normal ca pe un tot și nu face o examinare a diferitelor detalii ale acesteia (a se vedea Hotărârea Curții din 12 iunie 2007, OAPI/Shaker, C-334/05 P, Rep., p. I-4529, punctul 35 și jurisprudența citată).

36 În primul rând, în ceea ce privește compararea pe plan vizual, camera de recurs a constatat în mod întemeiat, la punctul 15 din decizia atacată, că semnele în cauză erau similare.

37 În această privință, trebuie amintit că nimic nu se opune la verificarea existenței unei similitudini vizuale între o marcă verbală și o marcă figurativă, având în vedere că aceste două tipuri de mărci au o configurație grafică susceptibilă să dea naștere unei impresii vizuale [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2005, Chum/OAPI – Star TV (STAR TV), T-359/02, Rec., p. II-1515, punctul 43 și jurisprudența citată].

38 Se impune constatarea faptului că diferențele vizuale dintre cele două semne în cauză sunt minore. Marca verbală solicitată este cuvântul „comit". Marca figurativă anterioară este cuvântul „comet", scris cu caractere aldine de culoare roșie și subliniat cu roșu și cu verde. Patru dintre cele cinci litere ale semnelor sunt identice. Singura diferență dintre cele două cuvinte este penultima literă, „i" și, respectiv, „e". Contrar celor susținute de reclamantă, diferențele figurative dintre cele două semne sunt reduse și nu schimbă impresia de similitudine dintre cuvintele aproape identice care formează și domină semnele.

39 În al doilea rând, în ceea ce privește compararea pe plan fonetic, trebuie apreciat că semnele în cauză sunt de asemenea similare, astfel cum a constatat camera de recurs la punctul 15 din decizia atacată. Astfel, prima silabă „com", care va fi percepută și înțeleasă cea dintâi, este identică în partea de început a celor două semne. În plus, ultimele silabe, „it" și, respectiv, „et", conțin o vocală scurtă și se termină deopotrivă în litera „t".

40 Prin urmare, trebuie subliniat că semnele în cauză sunt similare pe plan vizual și fonetic.

41 În al treilea rând, în ceea ce privește compararea pe plan conceptual, camera de recurs a apreciat, la punctul 15 din decizia atacată, că există o diferență în legătură cu faptul

că o parte a publicului german va percepe marca anterioară drept denumirea engleză care corespunde cuvântului german „Komet” (care înseamnă „cometă”), dar că această diferență nu este suficient de evidentă și de importantă pentru a prevala asupra similitudinilor vizuale și fonetice puternice dintre cele două semne.

42 Trebuie subliniat că între mărcile în discuție există diferențe pe plan conceptual. Astfel, conotația „cometă”, legată de marca anterioară, conduce la o oarecare diferențiere. În ceea ce privește marca solicitată, astfel cum a subliniat OAPI, cuvântul „comit” va fi perceput de publicul german drept un cuvânt inventat, care nu are deci nicio semnificație. Trebuie totuși să se țină cont de faptul că prefixul „com”, care înseamnă „comerț” sau „comercial”, care se regăsește în ambele semne, este o abreviere foarte răspândită în sfera întreprinderilor, după cum a indicat reclamanta în ședință. Prin urmare, întrucât părțile de început ale semnelor au o semnificație identică, diferența conceptuală nu este importantă sub acest aspect pentru a putea neutraliza similitudinile vizuale și fonetice.

43 În aceste împrejurări, trebuie concluzionat că mărcile în discuție, apreciate în ansamblu, sunt similare. În consecință, trebuie să se constate că în mod întemeiat camera de recurs a constatat, la punctul 16 din decizia atacată, că semnele în cauză produc o impresie globală similară.

Cu privire la riscul de confuzie

44 Aprecierea globală a riscului de confuzie implică o anumită interdependență între factorii luați în considerare și, în special, între similitudinea mărcilor și cea a produselor sau a serviciilor desemnate. Astfel, un grad scăzut de similitudine între produsele sau serviciile desemnate poate fi compensat printr-un grad ridicat de similitudine

între mărci și invers [Hotărârea Curții din 29 septembrie 1998, Canon, C-39/97, Rec., p. I-5507, punctul 17, și Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2006, Mast-Jägermeister/OAPI – Licorera Zacapaneca (VENADO cu cadru și altele), T-81/03, T-82/03 și T-103/03, Rec., p. II-5409, punctul 74].

45 În speță, întrucât serviciile în cauză sunt identice, iar semnele sunt similare, camera de recurs a apreciat în mod întemeiat că există un risc de confuzie în percepția publicului vizat.

46 Astfel, din cauza similitudinilor puternice dintre semnele în cauză, în special a similitudinilor vizuale și fonetice, și din cauza identității constatate dintre serviciile vizate, este probabil ca publicul să confunde mărcile în cauză, având în vedere că numai rareori consumatorul are posibilitatea să compare în mod direct diferitele mărci, trebuind să se bazeze pe imaginea imperfectă a acestora pe care a păstrat-o în memorie (Hotărârea Lloyd Schuhfabrik Meyer, citată anterior, punctul 26).

47 Rezultă din toate considerațiile care precedă că, în împrejurările din speță, în pofida unei anumite diferențe conceptuale și a nivelului de atenție a consumatorului mediu german, camera de recurs nu a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 atunci când a apreciat că există riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic.

48 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

49 Rezultă din ceea ce precedă că trebuie anulată decizia atacată în măsura în care camera de recurs a respins cererea reclamantei privind produsele din clasa 16.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, reclamanta a avut parțial câștig de cauză.

51 Potrivit articolului 87 alineatul (4) ultimul paragraf din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient să suporte propriile cheltuieli de judecată.

52 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile.

53 În aceste împrejurări, trebuie să se statueze că OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, inclusiv cele efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs. Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 19 decembrie 2007 (cauza R 138/2006-4) în măsura în care aceasta a respins cererea formulată de Intesa Sanpaolo SpA privind produsele din clasa 16.**

2) **Respinge în rest acțiunea.**

3) **OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Intesa Sanpaolo.**

4) **MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 7 aprilie 2011.

Semnături